

Innintentia, nemo uel mutarit uel repudiarit haec tenus, ac reliquæ omnes Aequationes duodecim locorum cœlestium ab illis regulis alienissimæ sint, putaui studiosos pro mea fide ea de re esse admonendos, ne errarent in iudicando secundum regulas priscorū sapientum in tanta figurarum seu thematū cœlestium diuersitate. Quare mihi ignoscant, quibus uel rationes Regiomontani (quas nec ego damno) uel aliorū sententiæ arrident, per me enim licet, ut cuiq; suis placeat mos. Ego cum uiderem hæc à Physicis rationibus obseruationibusq;, ac præceptis ueterum dissidere, quæ mea est fides, hæc dissimulare nec potui nec debui. Alia est enim ratio significationis qualitatis, aut influentia duodecim locorum cœli, quæ ab inuentoribus Astrologiæ ad zodiacum relata esse apparet, alia temporū ac directionū, quæ illis subseruire, non preterri, aut imperare debent. Motum enim stellarum quem in zodiaco consideramus & nascendi, & moriendi causam esse constat inter philosophos: tempus uero fluere ē motu, esseq; eius, quasi obseruationem quandam, non est Mathematici dubitare, cuius autorem esse Solem etiam indocti uident. Cæterum ut hoc quoq; obiter admoneam: Quæri potest in æquatione domorum æquali, cur ab Horoscopo potius quam ab alio quoquis cardine inchoauerint numerationem domorum. Id pulchre & eruditè explicat his uerbis Pontanus libro 2 cap. 2. Cœli pars Ascendens genitur tempore, qui ὡρονοπή græcè dicitur, primam natæ ætatem indicat, Culmen, id est, cœli medium ætatem natæ eiusdem medium, occasus ipse ultimam, Imum mortem uitæq; ipsius exitum, quiq; post mortem futuri sint honores, aut opprobria, Rectè quidem atq; appositè hæc omnia. Etenim si cœli ac stellarum motus orbiculatioq; causa sunt omnium, quæ in parte hac mundi tum generando, tum corrumpendo fiunt, & est ali quod, ut quidem est, uitæ principium, quemadmodum homo in lucem uenire, hoc est, in uitam dicitur, quo tempore ex utero matris prodit: sic cœli pars ipsa quæ supra terras tunc exit, comitaturq; motu atq; aduentu suo prodeuntis hominis ex utero motū, uidetur primæ huius commotionis, primaq; ætatis ius iudiciumq; penes se merito quidem assumere; quæ uero ei opponitur occidens cœli pars, obitus atq; corruptio- nis. Vnde à nobis in Vrania nostra non temere dictum uideri potest.

Vita tibi motusq; animi quærendus ab ortu,

Vnde etiam toto lux ipsa effunditur orbe.

Surgit ab occasu mors importuna maligno,

Qua tenebrae, qua nox nigrantibus aduolat alis.

Verum de duodecim domibus, seu ut ipse uocat, de duodecim signiferi locis, lege copiosius caput quartum eiusdem libri. Hinc uidemus omnes Astrologos magnam uim tribuere illi parti, ac principio monere, ut uerificetur gradus ascendentis, quantum fieri possit propinquius, non obscurè significantes, hoc uerificato, cæteras etiam omnes cuspides iam fore notas & constitutas.

Canon autem huius æquationis facilimus est: Quære ascensionem rectam ueri loci Solis temporis tui propositi, cui adde ascensiones horarum & minutorum temporis propositi, & colliges ascensionem rectam Mediū cœli. Cum ea intra tabulam eandem Mediū cœli, & per eam excipe signum, gradum, & minutum Mediū cœli. quod seorsim Cor cœli nominabitur, Deinde adde huic ascensioni rectæ Mediū cœli 90 gradus, & colliges ascensionem obliquam ascendentis. Per hanc ascensionem obliquam ascendentis, accipe ex tabula Regionis tuæ signum & gradum &c. Ascendentis. Deinde fac similem numerum graduum ascendentis ad quamlibet domum, & inscribe signa à signo ascendentis iuxta ordinem signorum, nullum signum omitendo. Quòd si, ut aliquando contingere posset, quòd cuspis alicuius domus initium suum sumeret in ultimis quatuor gradibus alicuius signi, tunc tota talis domus dijudicanda erit secundum signum mox sequens illos ultimos gradus. Ut si cuspis domus secundæ esset 26 Tauri, illa domus non esset dijudicanda iuxta Taurum, sed iuxta Geminos, quare tunc Mercurius esset dominus secundæ; Sic de reliquis.

F I N I S.